

Eeva Maria
al-Khazaali

DA KO TA

NTAMO

**DA
KO
TA**

*Eeva Maria
al-Khazaali*

DA KO TA

NTAMO

Helsinki

2 0 2 2

Dakota

© Eeva Maria al-Khazaali 2022

ISBN 978-952-215-865-9

ULKOASU

Camilla Pentti

TAITTO

Göran de Kopior

VALMISTAJA

BoD – Books on Demand,
Norderstedt, Saksa

NTAMO

Helsinki 2022
www.ntamo.net

”Toivon, että se on hirviö”, Dakota sanoi hiljaa.

”Ihan totta, sitä minä toivon.”

Philip Ridley, *Dakota*
(Dakota of the White Flats, 1989).
Suom. Tarja Virtanen.
WSOY, Helsinki 1991.

Rakenne: Rönsyävä muoto, versoava,
rihmastomainen,
toisteinen, koosteinen, tiivis

Ydinsanoma(t): Ystävä, menetys, nuoruus, ajattelu

Hakusanat: #tarinallisuus, #metafiktio, #filosofinen runous
#kasvukertomus #nuoruus #ystävyys

Työsuunnitelma: Kaiken sen kirjoittaminen, mitä ei sanottu
ääneen,
nostokurkien lyriikan kirjoittaminen

I

PARAS YSTÄVÄ

Näen vain Dakotan hahmon.

Hän resonoi äänessäni, on varjoiksi.

Olen unohtanut – ja unohdan – ja unohduksessani

särjen keinotekoista henkilöä kuin

jotain hienoa materiaalia, kämmenissä.

Tällä kertaa minä en välitä itsestäni yhtään.

Yksinkertaisesti: tyttö, sitten nainen.

Hän aikoi joksikin. Matkusti muutamalla mantereella.

Argentiinan kertomiset, Espanjan faabelit.

Näyttämö oli lavastettu maailma.

Hänen elämänsä oli kuin sarja anekdootteja.

Niiden valossa asiat olivat kurjia mutta eivät

ruhjoutuneita, liittyivät tuskin mihinkään.

Monilla ei ollut oikeaa asemaa:

syödä roskiksista yhteiskunnallisia hedelmiä

kuin kuunnella jazzia tai kävellä kadulla.

Kadullahan voi tanssia, Dakota olisi huutanut.

Miten päättymättömiä olivat hänen ontologiset kirjeensä.

Niissä hän julisti ja asettui filosofin asemaan.

Ja kuin kaikki, jotka tunsivat joskus ja joita ei tunne enää:

ei häenkään ole olemassa. Hän on loputtoman kadonnut.

On selvää, että keltaisista hiuksista versoi kaktusappelsiineja.
Kuuluu asiaan, että hän oli pukeutunut violettiin nahkaan.

Jatkuva ja ainainen tarve tehdä toisin.

Kaikki hänen rinnallaan oli tuomittu ikuiseen toiseuteen.

Ennustivat, että hänestä *”tulee jotain suurta.”*

Dakota valtasi taloja ja mellakoi. Aikoi näyttelijäksi. Näytteli.

Hän ei tiennyt eroa: näyttelikö vai teeskentelikö?

Hänestä ei tullut filosofia. En tiedä halusiko hän
sitä koskaan. Hänet kutsuttiin mukaan johonkin
suurempaan.

Minua kiinnostaa Dakotassa vain se mikä voidaan todeta:
aatehistoria, kohtalokas purjehdusonnettomuus Tangerin satamassa.
Annan hänen pitää karavaanit, sipulipellot, säilykkeet.
Jotain mitä jää jäljelle kun ihminen kuolee.
En halua kertoa tästä mitään.

Teema ja henkilökuvaus.

Enhän edes valehtele paljon.

Objektit olivat väärinpäin,
nuket hirtetty kaltereihin ikkunoissa.

Aloitetaanko alusta,

Dakota,

En uskonut hahmoihisi, mutta
uskoin sinuun. Se oli virhe.

[...]

En voi uskoa enää mihinkään
kun en usko sinuun,
Dakota.

•

*Dakota on Eeva Maria al-Khazaalin
neljäs runokirja.*

ntamo • 82.2

ISBN 978-952-215-865-9